

Arrest

nr. 43 646 van 20 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Turnhout, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Turnhout van 3 maart 2010 *“tot ‘voorlopige weigering’ van een verblijfsrecht dd. 03.03.2010”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die loco advocaat L. PEPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BACKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt België binnen op 20 juli 2009. Zijn verblijf wordt toegestaan tot 8 augustus 2009.

Op 10 augustus 2009 wenst hij een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen in de gemeente Turnhout.

Op 4 december 2009 weigert de gemeente Turnhout over te gaan tot de registratie van de aanvraag tot wettelijke samenwoning nadat een negatief advies daartoe geuit was door het bevoegde parket.

Op 4 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om in het huwelijk te treden.

Op 13 januari 2010 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Turnhout over te gaan tot de huwelijksvoltrekking nadat een negatief advies daartoe geuit was door het bevoegde parket.

Op 2 februari 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde.

De raadsman van verzoeker dient ten behoeve van verzoeker die vastgehouden is, op 3 maart 2010 bij de gemeente Turnhout per fax een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit op grond van zijn relatie met een Nederlandse onderdaan.

Op 3 maart 2010 deelt de gemeente Turnhout het volgende mee aan verzoeker. Dit vormt de bestreden beslissing:

"(...)

Wij ontvangen, zij het met enige vertraging (en vandaar dit licht vertraagd antwoord) het mandaat van uw cliënt. Wij willen onder voorbehoud dit mandaat voorlopig aanvaarden.

Wij kondigden U eerder vandaag al aan dat wij deze zaak zouden behandelen op de wijze zoals gebruikelijk in deze zaken.

Wij noteerden uw aanvraag conform « art. 40 bis § 2 ° ».

Wij vermoeden dat U daarmee een aanvraag conform artikel 40 bis § 2 2 ° Vreemdelingenwet bedoeld.

Uw initieel schrijven is in die zin onduidelijk.

Conform de voorschriften van DVZ (met wie wij vanmiddag nog contact hadden hieromtrent) en conform onze vaststaande procedure in deze zaken, kunnen wij slechts een verblijfskaart afleveren indien bij de aanvraag conform artikel 40 bis § 2 2 ° Vreemdelingenwet een geregistreerde akte van wettelijke samenwoning wordt bijgebracht.

Dergelijk attest wordt heden niet bijgebracht. Bijgevolg kan de aanvraag van uw cliënt voorlopig niet in overweging worden genomen.

Artikel 52 § 1 KB 8 oktober 1981 voorziet tevens :

"Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag."

Er kan dus slechts een verblijfsvergunning worden afgegeven na woonstcontrole.

Wij stellen ons tenslotte de vraag waarom wij voor uw cliënt binnen enkele uren een beslissing zouden moeten nemen in afwijking van alle gebruikelijke procedures terzake. Het gaat ons inziens ook niet op dat uw cliënt eenzijdig deadlines oplegt, bij gebreke waaraan bepaalde gevolgtrekkingen zouden worden opgemaakt.

Wij aanvaarden geen (verdere) deadlines, en de gevolgtrekkingen die U maakt zijn uitsluitend voor rekening van uw cliënt.

Huidig schrijven is dan ook geenszins een (ongemotiveerde) weigering en/of een instemming met het door U geformuleerde verzoek, en kan ook niet in die zin begrepen worden.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Ter zitting van 11 mei 2010 deelt de advocaat van verzoeker mee dat verzoeker inmiddels door de stad Turnhout in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter. Aangezien dit het doel was van huidig beroep, meent de advocaat van verzoeker dat huidig beroep geen voorwerp meer heeft.

De advocaat van verwerende partij bevestigt ter zitting dit gegeven en deelt mee dat de burgerlijke procedure tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de wettelijke samenwoning te registreren nog steeds hangende is.

Verzoekende partij erkent dat de zaak zonder voorwerp geworden is omdat zij inmiddels in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter. Het beroep heeft geen voorwerp meer en is onontvankelijk *ratione materiae*.

Het beroep wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET